

MISSIO SAVO
Vaivion kurssikeskus 10.5.2008
Väinö Hotti

KUKA USKOO MEIDÄN SAARNAMME?

Uskomisen tärkeys

Usko on välttämätön pelastumiseen.

"Ja hän vei heidät ulos ja sanoi: "Herrat, mitä minun pitää tekemän, että minä pelastuisin?" Niin he sanoivat: "Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, niin myös sinun perhekuntasi" (Apt.16:30-31).

Filippin vanginvartija kääntyi oikeiden henkilöiden puoleen pelastuskysymyksensä kanssa. Hän sai selkeän ja yksiselitteisen vastauksen.

"Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen" (Hebr.11:6).

Jokamiehen usko ei kelpaa

Jokaisella on jonkinlainen usko. Jokainen ei kuitenkaan tule uskollaan autuaaksi.

"usko ei ole joka miehen" (2. Tess.3:2).

Ihmeellinen usko

"Ihmiset puhuvat terveinä ollessaan rohkeasti uskosta; harvat tietävät, mitä usko on. Kristus on Raamatun salaisuus, armo on Kristuksen salaisuus. Usko on ihmeellisin asia maailmassa. Lisää siihen jotain omaasi, ja sinä turmelet sen" (Wilcox, Kallis hunajan pisara).

Saarna synnyttää uskon

Saarna ei ole vanhanaikainen Jumalan valtakunnan menetelmä. Edelleenkin sen kautta syntinen pääsee pelastuksesta osalliseksi.

Apostolit saarnasivat ja ihmisiä tuli uskoon. "Kun Pietari vielä näitä puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka puheen kuulivat" (Apt.10:44).

Hullu saarna

Evankeliumin saarna on jotakin sellaista, jonka luonnollinen ihminen torjuu "hullutuksena".

"Sillä Kristus ei lähettänyt minua kastamaan, vaan evankeliumia julistamaan - ei puheen viisaudella, ettei Kristuksen risti menisi mitättömäksi. Sillä sana rististä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima. Onhan kirjoitettu: "Minä hävitän viisasten viisauden, ja ymmärtäväisten ymmärryksen minä teen mitättömäksi". Missä ovat viisaat? Missä kirjanoppineet? Missä tämän maailman älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hullutukseksi? Sillä kun, Jumalan viisaudesta, maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, niin Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat, koskapa juutalaiset vaativat tunnustekoja ja kreikkalaiset etsivät viisautta, me taas saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus, mutta joka niille, jotka ovat kutsutut, olkootpa juutalaisia tai kreikkalaisia, on Kristus, Jumalan voima ja Jumalan viisaus" (1. Kor.1:17-24).

USKON SYNTYMISEN ESTEITÄ

1. Julistuksen sekavuus

On liian monenlaista julistusta. Liian paljon erihintaisia taivaspilettejä.

- a) Kaikki pääsevät taivaaseen.
- b) Messuun vaan ja suu auki.
- c) Portti on ahdas ja tie kaita (Matt.7:13-14).
- d) Pyhityksen hylkääminen; nimenomaan myös evankelioimisjärjestöjen ongelma.

Joskus on puhuttu "Suomen Siionista" tänään on ajankohtaista puhua "Suomen Baabelista".

2. Julistaja ei ole uskossa

"Uskolla omistettu siirtyy uskolla omistajalle" (Niilo Tuomenoksa). Uskovien sukua voi jatkaa ja lisätä vain se, joka itse kuuluu tähän sukuun. Tässä on todellinen APOSTOLINEN JATKUMO!

"Älkää heistä välittäkö: he ovat sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat" (Matt.15:14).

"Ota itse ensin vastaan se armo, jota muille tarjoat" (Paavo Ruotsalainen). Jos julistaja ei ole tullut uskoon, ei ole ihme, jos hänen julistamansa sana ei käännytä ketään. Vielä julistajan uskoontulokaan ei takaa ihmisten pelastumista. Hänen tulee elää pyhityksessä so. jokapäiväisessä katkeamattomassa yhteydessä Jeesukseen.

"Samoin myös Herra on säätänyt, että evankeliumin julistajain tulee saada evankeliumista elatuksensa" (1. Kor.9:14).

"Ja jos sinä tuot esiin jaloa, et arvotonta, niin sinä saat olla minun suunani. He kääntyvät sinun tykösi, mutta sinä et käänny heidän tykönsä" (Jer.15:19).

3. Seurakunnan johtaja ei salli Herran lähettiläiden vierailua seurakuntaansa

"Minä kirjoitin seurakunnalle; mutta Diotrefes, joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan. Sentähden minä, jos tulen, muistutan hänen teoistansa, mitä hän tekee, kun pahoilla sanoilla meistä juoruaa; ja vielä siihenkään tyytymättä, hän ei itse ota veljiä vastaan, vaan estää niitäkin, jotka tahtovat sen tehdä, ja ajaa heidät pois seurakunnasta" (3 Joh.9-10).

"Kirkkohistorian surullisimman lehden on kirkko itse kirjoittanut taistellessaan niitä ihmisiä vastaan, joille Herran sana tuli (Luuk.3:2)" (Johannes Virtanen).

4. Julistajan mustamaalaaminen

Paavali oli julistanut Kristuksen evankeliumia Galatiassa. Sinne oli syntynyt elävä seurakunta. Kohta sinne kuitenkin tuli judaismien edustajia, jotka tekivät pahaa jälkeä Herran elovainiolla. He puhuivat pahaa Paavalista ja saivat uskovat ovelasti uskomaan valheitaan.

Luther kirjoittaa:

"Valeapostolit pilkkasivat Paavalia galatalaisten kuullen tähän tapaan: Hän on äksypäinen ja riidankipeä mies: pikkuseikan tähden menee rikkomaan seurakunnissa vallitsevan yksimielisyyden, ja vain siitä syystä, että yksin on olevinaan viisas, yksin tahtoo arvonantoa osakseen - . Näin väärin syyttäen tekivät hänet monen silmissä vihatuiksi" (Galatalaiskirjeen selitys, s.584).

5. Sana ei löydä sydämissä oikeaa maaperää

"Ja hän puhui heille paljon vertauksilla ja sanoi: "Katso, kylväjä meni kylvämään. Ja hänen kylväessään putosivat muutamat siemenet tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne. Toiset putosivat kallioperälle, jossa niillä ei ollut paljon maata, ja ne nousivat

kohta oraalle, kun niillä ei ollut syvää maata. Mutta auringon noustua ne paahtuivat, ja kun niillä ei ollut juurta, niin ne kuivettuivat. Toiset taas putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukahduttivat ne. Ja toiset putosivat hyvään maahan ja antoivat sadon, mitkä sata, mitkä kuusikymmentä, mitkä kolmekymmentä jyvää" (Matt.13:3-8).

6. Jeesukseen loukkaannutaan

"Ja autuas on se, joka ei loukkaannu minuun" (Matt.11:6). Jeesukseen loukkaannuttiin. "Ja he loukkaantuivat häneen. Mutta Jeesus sanoi heille: "Ei ole profeetta halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja kodissaan" (Matt.13:57).

"Katso, minä panen Siioniin loukkausikiven ja kompastuksen kallion, ja joka häneen uskoo, se ei häpeään joudu" (Room.9:33). Jeesus on kaikkien aikojen ollut ihmisille "kompastuskivi".

Miksi näin on? Koska Jeesus tuomitsee kaiken ihmisen oman vanhurskauden.

"Mutta hän vastasi ja sanoi: "Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, on juurineen revittävä pois" (Matt.15:13).

"Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä" (Joh.15:5).

Tänään uskovalle loukkauksen aiheena voi olla **tie, jota Jeesus meitä kuljettaa**. Sitä on vaikeaa hyväksyä. Lopunaikana ongelmaksi muodostuu myös "synagogasta erottaminen":

"Tämän minä olen teille puhunut, ettette loukkaantuisi. He erottavat teidät synagogasta; ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle. Ja sen he tekevät teille, koska he eivät tunne Isää eivätkä minua" (Joh.16:1-3).

Miksi uskovat pyritään savustamaan kristillisen kirkon ulkopuolelle? Eivätkö he ole kirkon parasta ainesta? Jeesus on tämän kaiken kertonut etukäteen, etteivät lopunajan kristityt loukkaantuisi häneen.

7. Julistajaan loukkaannutaan

Jokainen uskova on JUMALAN SUURLÄHETILÄS. Hän ei ole omalla asiallaan. "Sillä me emme julista itseämme, vaan Kristusta Jeesusta" (2. Kor.4:5). Paavalikin otettiin aluksi Galatiaan hyvin vastaan kunnes väärät opettajat saivat uskovien mielet käännettyä Paavalia vastaan:

"Tiedättehän, että ruumiillinen heikkous oli syynä siihen, että minä ensi kerralla julistin teille evankeliumia, ja tiedätte, mikä kiusaus teillä oli minun ruumiillisesta tilastani; ette minua halveksineet ettekä vieroneet, vaan otitte minut vastaan niinkuin Jumalan enkelin, jopa niinkuin Kristuksen Jeesuksen. Missä on nyt teiltä kerskaaminen onnestanne? Sillä minä annan teistä sen todistuksen, että te, jos se olisi ollut mahdollista, olisitte kaivaneet silmät päästänne ja antaneet minulle. Onko minusta siis tullut teidän vihamiehenne sentähden, että minä puhun teille totuuden?" (Gal.4:13-16).

Myös Tessalonikassa apostolit oli otettu oikein, Jumalan lähettiläänä, vastaan:

"Ja sentähden me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niinkuin se totisesti on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte" (1 Tess. 2:13).

Julistajan tulee kilvoitella, ettei hän elämällään olisi kenellekään pahennukseksi. Eräs sanajulistajan ongelmista on "luottamuspula" - ihmiset eivät luota meihin julistajina ja Jumalan valtakunnan työntekijöinä. Olemme varmaan itse kukin saaneet tämän karvaasti ja kipeästi kokea. **Mitä me teemme tässä tilanteessa?** Kuinka me puolustaudumme?

"Sun armos varaan, oi Herra, jään, Kun ansiota ei yhtäkään, Oo mulla tuotavaks` etehesi, Siks` tuon ma syntisen sydämeni" (Vilho Rantanen).

"Mitä siitä, jos ihminen tuomitsee, sana viimeinen on suurella Armahtajalla" (Vilho Rantanen).

"Suo, etten lankeisi Maailman iloksi, Niin ettei häväistystä Sais pyhä nimesi" (Vvk.512:5).

Kuitenkin aina löytyy tekosyy olla poissa sanankuulosta. Saatana syöttää jos minkinlaista pajunköyttä julistajan virheistä.

Elämämme voi kuitenkin todellisesti tehdä sanajulistustyömme vaikeaksi; se voi viedä pohjan julistukseltamme. *"Kristityn elämä vetää viivan joko hänen kristillisyytensä yli tai sen alle"* (Fredrik Wislöff).

Loot ei nauttinut julistajana luottamusta Sodomassa:'

"Silloin Loot meni puhuttelemaan vävyjensä, joiden oli aikomus ottaa hänen tyttärensä, ja sanoi: "Nouskaa, lähtekää pois tästä paikasta, sillä Herra hävittää tämän kaupungin". **Mutta hänen vävynsä luulivat hänen laskevan leikkiä"** (1. Moos.19:14).

8. Kuulija paaduttaa itsensä.

"Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, että he eivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi" (Apt.28:27).

Tällöin sanakuulossa oleminen ei häntä lainkaan hyödytä.

"Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat" (Hebr.4:2).

"Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska olette käyneet hitaiksi kuulemaan. Sillä te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita; te olette tulleet maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa" (Hebr.5:11-12).

Ihminen voi olla ahkera sanankuulija, mutta ei pääse koskaan tuntemaan totuutta. Hän on jumiutunut paikalleen.

"jotka aina ovat opetusta ottamassa, eivätkä koskaan voi päästä totuuden tuntemiseen" (2. Tim.3:7).

9. Karsinakristillisuus esteenä

Uskovien tulisi pitää yhtä. Samalla paikkakunnalla tulisi olla ainoastaan yksi kristillinen kirkko. Muutoin ollaan lahkolaisuuden surkealla tiellä. Uskovien riidat estävät myös ihmisten uskoontulon tehokkaasti.

"Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin **että maailma uskoisi**" (Joh.17:20-21).